

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 254: Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde.

Af kirkeministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 24/4 96. Første behandling 2/5 96. Betænkning 2/5 96. Anden behandling 9/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 220: Forslag til lov om undersøgelse af Nørrebro-sagen.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 13/3 96. Første behandling 20/3 96. Betænkning 2/5 96. Anden behandling 7/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Addi Andersen (CD):

Når jeg går på talerstolen i dag i denne sag, så er det, fordi jeg føler mig forpligtet til kort at forklare, hvorfor jeg ikke vil stemme for justitsministerens forslag.

Lige siden de ulyksalige hændelser på Nørrebro og både før og efter min indtræden i Folketinget i 1995 har jeg offentligt talt politiets sag og talt imod at sætte endnu en undersøgelse i gang.

Det grundlæggende ansvar ligger efter min bedste overbevisning hos de uromagere, der var årsag til balladen, og der er ikke under behandlingen af dette lovforslag kommet noget frem, som ændrer min overbevisning.

Der har været undersøgelser nok. Undervejs er der opstået et dilemma i forbindelse med Ombudsmandens redegørelse, og det gør, at justitsministeren har ment det nødvendigt at fremsætte dette forslag om en tredje undersøgelse. Den vurdering tager jeg til efterretning, men jeg må stemme imod lovforslaget her ved tredje behandling.

Pia Kjærsgaard (DF):

Da Dansk Folkeparti ikke er betænkingsberettiget i Retsudvalget, skal jeg kort redegøre for vores holdning til Nørrebro-sagen.

Der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti naturligvis stemmer imod. Vi har diskuteret og diskuteret og diskuteret den Nørrebro-sag. Jeg tror ikke, der kan vendes flere sten i selve lovforslaget. Så selvfølgelig stemmer Dansk Folkeparti imod.

Jeg kan på baggrund af den mediedebat, der har været i weekenden og et par dage før den, ikke nære mig for at fiske lidt efter De Konserveratives og Venstres holdninger til en folkeafstemning om det her forslag.

Jeg må indrømme, at det var overraskende for Dansk Folkeparti, at den konservative ordfører, hr. Helge Adam Møller, og senere hr. Ivar Hansen fra Venstre var fremme i pressen om, at der skulle afholdes en folkeafstemning om Nørrebro-sagen.

Når vi i Dansk Folkeparti var overraskede, så skyldes det selvfølgelig, at vi synes, der er mange ting, der skal til folkeafstemning. Der burde være langt flere ting, som Folketingets politikere spurgte vælgerne om, inden de kom til udførelse.

Jeg er ikke sikker på, må jeg så sige, at Nørrebro-sagen er den allerbedste sag. Der er mange andre sager, som det havde været mere rimeligt at tage en folkeafstemning om, f.eks. udlændingesagen. Vi diskuterer også jævnlige, om forskellige forbehold inden for EU skal til folkeafstemning osv. osv. Hver gang er det jo blevet afvist af Venstre og De Konserverative.

Men pludselig kunne man altså i pressen læse, at der lå en meget skarp trussel fra V og K om at lægge Nørrebro-sagen ud til folkeafstemning, hvis det fornødne antal folketingsmedlemmer ville skrive under på kravet om en fol-